

Αλληλεγγύη μεταξύ Βραζιλιάνων

written by Δημήτρης Λεβέντης | 15.12.2022

Ο 76χρονος χαρούμενος κύριος της φωτογραφίας είναι ο Λουίς Ιγνάτσιο Ντα Σίλβα με το παρατσούκλι Λούλα (LuLa = Καλαμάρι), εκλεγμένος για δεύτερη φορά Πρόεδρος της Βραζιλίας την περασμένη Κυριακή .

Το έβδομο από τα οχτώ παιδιά μιας εργατικής οικογένειας που αναγκάστηκε να παρατήσει το σχολείο όταν ήταν 10 χρονών για να δουλέψει σαν λουστράκος και μετά

σαν πλανόδιος πωλητής φυστικιών.

Στα 14 του μαθαίνει την δουλειά του τορναδόρου και γίνεται εργάτης μεταλλουργίας αργότερα η απώλεια του μικρού δάχτυλου του αριστερού του χεριού τον μπάζει νωρίς στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Λαμπρός ρήτορας και ικανότατος διαπραγματευτής εκλέχτηκε πρόεδρος του συνδικάτου Μεταλλουργών στα 30 του και ήταν από τους ιδρυτές του Κόμματος των Εργατών το 1980.

Ο νέος προοδευτικός πρόεδρος που φυλακίστηκε επανειλημμένα για την συνδικαλιστική του δράση στην διάρκεια της στρατιωτικής δικτατορίας έχοντας γονείς με ελληνικά ονόματα, (Ευρυδίκη – Αριστείδης) δεν μπορούσε παρά να ενδιαφερθεί για το ποιοι εκπροσωπούσαν το εθνικό βραζιλιάνικο σπόρ δηλ., το μπαλόκι στην μακρινή αυτή μύτη μιας ευρωπαϊκής χερσονήσου.

Είδε κι άκουσε φαίνεται για κείνη την μοναδική ομάδα ενός προαστίου της Κέρκυρας του Μεγάλου Όλυμπου των μπακοτσιάνων που έβαζε την μπάλα κάτω κι έκανε μαγικά πράγματα σαν τους αρτίστες της πατρίδας του που ανθίζουν στις φαβέλες.

Ήταν τότε που παίζαμε μπάλα για τους φίλους μας το κορίτσι μας την γειτονιά μας με μόνη ανταμοιβή το χαμόγελό τους τότε που το παιγνίδι ήταν στοίχημα με τις δυνάμεις μας και όχι με τα φράγκα.

Η ομάδα που έχτισε ο Μικέλε έβγαλε παιδιά πανελλήνιας κλάσης αλλά γκρέμισε ο χουντικός ΓΓΑ Ασλανίδης σε μία νύχτα για να την ενσωματώσει στον ΑΟ Κέρκυρα όμως η ομάδα δεν διαλύθηκε η προσπάθεια ξανάρχισε με τον Γιούργα και τα ταλέντα που φύτρωναν στο “βουνό” των φυλακών με το ανεξάρτητο πρωτάθλημα του γιγάντιου Μίμη “Πασά” Βουτσινά.

έφτασαν πάλι κοντά στην βρύση αλλά δεν ήπιαν ποτέ νερό.

Πάλι το ίδιο στυλ παιγνιδιού για την διασκέδαση το θέαμα την πλάκα μας και σχεδόν ποτέ το αποτέλεσμα .

Σε ένδειξη διεθνιστικής αλληλεγγύης -η φωτοσοπιά- με τον Λούλα να κρατά το έμβλημα της βραζιλιάνικης ομάδας της πόλης μας του Ολύμπου της καρδιάς μας.